

отъ завѣтните му идеи е била основаването на сиропиталище въ Сливенъ.

Като революционеръ, Д-ръ Мирковичъ е вжзела между външните ни революционни комитети и тия, основани въ самата България, които дадоха епохалния епилогъ на робските ни усилия.

Остава да кажемъ нѣколко думи за другия туземенъ организаторъ на народни движения – Анастасъ Х. Добревъ. Но прѣди да направимъ това, считаме за нужно да кажемъ двѣ думи и за неговата бѣлѣжита майка, Х. Калуда, която сѫщо е една отъ най-интересните личности, които Сливенъ е родилъ.

Хаджи Калуда **Хаджи Добрева** (майка на учителя-революционеръ Анастасъ Х. Добревъ), извѣстна още подъ името **Х. Калуда Василчова Мангърова**, е родена въ Сливенъ прѣзъ 1793 год. Името ѝ се възпѣва въ нѣколко народни пѣсни.¹⁾ Тя произхожда отъ знатенъ родъ. Баща ѝ се назвалъ попъ Димитръ Икономовъ и билъ свещеникъ (протоерей) при Сливенската катедрална черква „свети Димитъръ“ съ санъ „икономъ“. Сѫщиятъ е извѣстенъ още подъ името попъ **Минду²⁾** Майка ѝ се наричала Катерина, а вуйка ѝ Григорий билъ владика (епископъ) при Цариградската патриаршия. Единъ отъ дѣдите ѝ билъ прѣставенъ отъ сливенските турци за бунтовникъ и билъ посъченъ въ Цариградъ. Брать ѝ **Антонъ** се прѣселилъ въ Букурешъ, дѣто неговиятъ внукъ Рафаилъ (Рухаиль) Атанасовъ е взель живо участие въ организирането на българските революционни движения. Х. Калуда е била хубавица и една отъ най-образованите жени на врѣмето си. Познавала е български и гръцки. Родителите ѝ, хора състоятелни, не пощадили никакви срѣдства, за да ѝ дадатъ едно грижливо възпитание и всестранно образование, като за тази цѣль ѝ наели частни учители и учителки.

Тя се явява най-видната прѣставителка на едно изкуство твърдѣ малко познато въ страната: изшиването на плащаници (епитафи), т. е. изображението на умрѣлия Спасителъ,

¹⁾ „Заправи Василчо долапи“ и пр. Василчо Мангъровъ е билъ първиятъ съпругъ на Хаджи Калуда. По-нататъкъ пѣсента гласи, че когато Василчо отишълъ на Селището да присъствува на полагането основния камъкъ на новото му здание (долапитѣ), турци, скрити въ дерето, грѣмнали съ пушки върху му и го повалили на земята, и той оставилъ млада вдовица, Х. Калуда, на 6 мѣсeca отъ вѣнчанието имъ. — Друга една пѣсень гласи: „Ходила й Хаджи Калуда, петнайси годинъ вдовица“ и пр. Въ тази пѣсень се разказва за встѣжването ѝ въ новъ бракъ съ знатния сливенски първенецъ Х. Добри Х. Антоновъ, слѣдъ 15 годишна жалейка на първия си съпругъ Василъ Мангъровъ.

²⁾ Знатното потекло на попъ Минду бѣше ноторно въ Сливенъ, дѣто до скоро се считаше за особена честь, когато за нѣкого кажеха: „той е отъ попъ Миндува сой“.